

XARXA

Ens convides a bodes, Senyor, i tanmateix...

*Et beneïm i et donem gràcies, Pare,
perquè a tots, sense cap mèrit i sense distincions,
ens has invitat al banquet del teu Regne,
que és el banquet de la vida,
la festa d'unes noces d'amor.*

*Perdona'ns per les vegades que, inconscients,
ens hem buscat qualsevol excusa
per no haver-hi de participar.*

*És que massa sovint ens costa d'entendre
el projecte d'amor que portes al cor:
esperes que tots els teus fills i filles
— responent lliurement a la teva invitació—
es decideixin a seure com germans i germanes
al voltant d'una mateixa taula, la teva,
que tu has preparat per a tota la humanitat.*

*Ara comprenem que és aquest i no altre
el sentit de l'Eucaristia que junts celebrem:
fes que t'hi sapiguem donar un Sí ben de cor.*

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu: En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill, envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar.

Lavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa.

Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataran.

El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom

que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats. [Mt 22,1-14]

Salm responsorial 22

R/. Viuré sempre a la casa del Senyor.

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. **R.**

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. **R.**

Davant meu pareu taula vós mateix / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. **R.**

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: També avui és possible escoltar Déu

Ho diuen tots els estudis. La religió està en crisi a les societats desenvolupades d'Occident. Cada vegada són menys els que s'interessen per les creences religioses. Les elaboracions dels teòlegs gairebé no tenen ressò. Els joves abandonen les pràctiques religioses. La societat està anant cap a una indiferència creixent.

Hi ha, però, una cosa que mai no hem d'oblidar els creients. Déu no està en crisi. Aquesta Realitat suprema cap a la qual apunten les religions amb noms diferents segueix viva i operant. Déu està també avui en contacte immediat amb cada ésser humà. La crisi d'allò que és religiós no pot impedir que Déu se segueixi oferint a cada persona en el fons misteriós de la seva consciència.

Des d'aquesta perspectiva, és un error «demonitzar» en excés la crisi religiosa actual, com si fos una situació impossible per a l'acció salvadora de Déu. No és així. Cada context sociocultural té les seves condicions més o menys favorables per al desenvolupament d'una religió determinada, però l'ésser humà manté intactes les seves possibilitats d'obrir-se al Misteri últim de la vida, que l'interpel·la des de l'íntim de la seva consciència.

La paràbola dels convidats a noces ho recorda de manera expressiva. Déu no exclou ningú. El seu únic anhel és que la història humana acabi en una festa joiosa. El seu únic desig, que la sala espaiosa del banquet s'ompli de convidats. Tot ja està preparat. Ningú no pot impedir a Déu que faci arribar a tothom la seva invitació.

És cert que la crida religiosa troba rebuig en no pocs, però la invitació de Déu no s'atura. La poden escoltar tots, «bons i dolents», els que viuen a «la ciutat» i els que estan perduts «per les cruïlles dels camins». Tota persona que escolta la crida del bé, de l'amor i de la justícia està acollint Déu.

Penso en tantes persones que ho ignoren gairebé tot de Déu. Només coneixen una caricatura d'allò que és religiós. Mai no podran sospitar «la joia de creure». Estic segur que Déu és viu i operant en allò més íntim del seu ésser. Estic convençut que molts acullen la seva invitació per camins que a mi se m'escapen. [JOSÉ ANTONIO PAGOLA]

El Sínode del papa Francesc

Cap a una Església sinodal. — El papa Francesc no perd oportunitat de recordar com és —com ha de ser— l'Església esbossada pel Concili Vaticà II. Ho recorda en moltes trobades i converses. Però sobretot ho recorda amb fets, que és el més important. Concretament, el «Sínode per una Església sinodal», és un intent magnífic per aconseguir que l'Església sigui allò que ella ha de ser: és allò de «el moviment es demostra caminant».

De tota manera, el dia de l'obertura d'aquesta fase del sínode, a l'homilia de la missa, el papa Francesc va dir quina mena d'Església el Sínode havia d'ajudar a fer realitat: «*una Església unida i fraterna, que escolta i dialoga; una Església que beneeix i anima, que ajuda els qui busquen el Senyor, que sacseja saludablement els indiferents, que posa en marxa itineraris per instruir les persones en la bellesa de la fe. Una Església que té Déu al centre i, per tant, no crea divisió internament, ni és aspra externament*».

El perill de no voler avançar. — Per això va demanar als participants que rebutgin «l'esperit de divisió i de conflicte» i que es mantinguin lluny d'«algunes temptacions perilloses, com ara: la de ser una Església rígida, que es cuirassa contra el món i mira cap al passat; la de ser una Església tèbia, que es rendeix davant les modes del món; la de ser una Església cansada, replegada en si mateixa».

«Això no és un parlament, és una altra cosa, no és una reunió d'amics per resoldre unes coses o donar opinions. No oblidem que el protagonisme és l'Esperit Sant, no som nosaltres. Si deixem el lloc a l'Esperit Sant, el Sínode anirà bé».

La convocatòria papal a la unitat no va poder ser més clara: «*Una Església unida i fraterna, que escolta i dialoga; una Església que beneeix i anima, que ajuda els qui busquen el Senyor, que sacseja saludablement els indiferents, que posa en marxa itineraris per instruir les persones en la bellesa de la fe. Una Església que té Déu al centre i, per tant, no crea divisió internament, ni és aspra externament*», va demanar.

Una Església oberta als problemes i la mentalitat d'avui. — El Vaticà va publicar el mes passat l'anomenat «*Instrumentum laboris*» per al Sínode de la Sinodalitat, que inclou preguntes als participants sobre el celibat opcional, l'accés de la dona al diaconat, l'acolliment de divorciats o el col·lectiu LGTBQ+ a la Església, canvis profunds en l'estructura institucional de l'Església, el paper del primat de Pere, com aprendre d'altres comunitats cristianes i, fins i tot, la creació d'un ministeri específic per tenir cura dels «descartats».

Recordem que, per decisió de Francesc, aquesta sínode té la particularitat de no estar només limitat a la jerarquia (en els seus diversos graus) sinó que té una participació molt més amplia, amb una bona presència del laïcat, laics i laiques, fins i tot (i per primera vegada) amb dret de vot. Les xifres de participació en la present fase de Sínode són aquestes: Son 464 participants d'arreu del món (entre ells 82 dones), dels qual n'hi ha 365 que tindran dret de vot (entre ells 54 dones). □

Aquesta setmana ...

Dilluns, 16	20.30 PREGAR LA PARAULA al CM.
Dimarts, 17	17.30 Comença VIDA CREIXENT Cal fer inscripció trucant al 670 951 372 (Sra. M. Dolors Daró). 19.00 comença grup loga-Harmonització Vital a ST
Dimecres, 18	9.00- 12.30 L'ASSISTENT SOCIAL Arxiprestal amb CITA PREVIA.933 44 16 50
Dijous, 19	13.00 Reunió arxiprestal de preveres 19.00 loga-Harmonització Vital a ST
Dissabte, 21	17.00 Inici del grup <i>Esplai</i> a la Sedeta 20.00 Al CM. Inici del curs pastoral interparroquial (Aquest dia NO hi haurà missa a Sant Tomàs a les 19.30)
Diumenge, 22	DOMUND- Dia mundial de Missions 12.15 Concert Veus Clares a ST (al acabar la missa de 11.30)
Dimarts, 24	FESTA DEL P. CLARET
Dimecres, 25	20.00 Catequesi de Confirmació. Trobada d'informació per a nois/es de 14/15 anys (actualment cursant 3r i 4t d'ESO). A la sala parroquial de Cor de Maria (C/P. Claret, 45- xamfrà amb Nàpols)

Pregària de tardor

Senyor,
Vet aquí que els nostres dies
se'ns van escurçant.
Vet aquí que les nostres nits
se'ns van allargant.
Sobre dies i nits,
posa la força de la teva Llum
i la senzillesa de la teva Pau.

Que aquesta tardor,
més que pensar
en l'hivern que ve,
obrim els nostres cors
a l'escalf del teu Amor:
un Amor que no té preu,
i que dóna fruit,
avui, demà
i pel goig
de segles i segles.

*«És tard però és la nostra hora. És tard, però és tot el temps que tenim a mà
per fer el futur. És tard, però som nosaltres aquesta hora tardana.
És tard, però és matinada si insistim una mica, nosaltres.»* (P. Casaldàliga)

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 (Tlf. 93 458 60 76)

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Ptge. Alió 8 (Tlf. 93 457 06 81)

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34